

Sara îl numea pe Avraam „domn”

Philip B. Payne · Traducere în limba germană: Hans-Jörg Ronsdorf · noiembrie 2022 · revizuit în octombrie 2026

Scurtă explicație a lui Philip B. Payne la 1 Petru 3 despre relația dintre bărbat și femeie în căsnicie, pe Twitter, noiembrie 2022

Ce înseamnă în 1 Petru 3:6 faptul că Sara își numea soțul „domn” și că ea este un model pentru femeile creștine cărora li se adresează Petru? Indică aceasta o semnificație de cap și de autoritate în căsnicie? Nu indică.

1 Tot așa, voi, femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, pentru ca, chiar dacă unii nu ascultă de Cuvânt, să fie câștigați fără cuvânt prin purtarea femeilor lor, 2 când vor vedea purtarea voastră curată, în frică. 3 Podoaba voastră să nu fie cea de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de podoabe de aur sau în îmbrăcarea hainelor, 4 ci să fie omul ascuns al inimii, în podoaba nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. 5 Căci așa se împodobeau odinioară și sfintele femei care își puneau nădejdea în Dumnezeu și erau supuse bărbaților lor, 6 cum asculta Sara de Avraam și-l numea „domn”; ale ei fiice ați devenit voi, dacă faceți binele și nu vă temeți de nicio spaimă. (tradus după Biblia germană Elberfelder)

Trimiterea lui Petru la Sara este aici cu adevărat interesantă, pentru că există un singur loc în Sfânta Scriptură în care Sara îl numește pe Avraam domnul ei, și anume când râde de prorocia vizitatorilor divini că va avea un fiu:

„Sara a râs, gândindu-se: «Acum, când sunt uzată și domnul meu este bătrân, să mai am eu plăcerea aceasta?»” (Geneza 18:12). La prima vedere, acesta este un text ciudat pe care Petru îl aduce ca exemplu de urmat pentru noi.

Unii au sugerat că Petru nu se referă la Geneza, ci la cartea „Testamentul lui Avraam”. M-am ocupat de curând de această idee. Cred că este îndoielnic că Petru a avut acces la Testamentul lui Avraam; acesta a apărut probabil abia în secolul întâi sau al doilea. Pe lângă aceasta, niciuna dintre trimiterile la „domnul meu Avraam” nu se află într-un context de ascultare care să explice trimiterea lui Petru. De aceea cred că trebuie să găsim răspunsul nostru în Geneza 18. Mai întâi, un context important din 1 Petru!

Petru dă sfaturi soțiilor creștine căsătorite cu soți necreștini, într-o vreme de mari greutăți și suferințe pentru creștini. Petru a vorbit despre multe feluri în care creștinii trebuie să trăiască în structurile sociale existente ale unei lumi ostile.

(Aceasta nu înseamnă că el aprobă toate aceste structuri sociale!) Când ajunge la căsnicie, motivul pe care îl dă pentru supunerea soțiilor nu este că femeile ar fi inferioare sau subordonate sau că ar avea un alt rol.

Într-o lume în care femeile nu aveau posibilitatea să plece pur și simplu și în care un soț îi putea porunci soției sale să se lepede de Hristos, femeile își puteau câștiga soții păgâni prin mărturia lor tăcută pentru Hristos. Ce legătură are, așadar, Geneza 18 cu aceasta? Când Sara vorbește despre plăcere sau dorință, se referă la relațiile sexuale cu soțul ei, care ar putea duce la bucuria unui copil.

Pentru că Sara l-a zămislit pe Isaac, ea a luat parte în mod limpede, împreună cu Avraam, la acest proces și a ascultat de prorocie.

Aceasta arată că Petru le asigură pe soțiile creștine, care s-ar putea teme să aibă, în această cultură, un copil cu un soț păgân, că nu trebuie să se teamă de aceasta. Aceasta amintește de Pavel în 1 Corinteni 7:14: „Altminteri, copiii voștri ar fi necurați, pe când acum sunt sfinți.”

Nici Epistola întâi a lui Petru, nici istoria lui Avraam și a Sarei nu sunt potrivite pentru a întemeia o normă a unei căsnicii ierarhice. Petru dă un sfat pastoral pentru femeile creștine aflate într-o situație grea (și, trebuie să constatăm, într-o cultură care nu le dădea nicio opțiune).

În versetul 7, Petru se adresează soților creștini căsătoriți cu soții creștine și vorbește pentru prima dată despre o căsnicie specific creștină.

Într-adevăr! În Biblie i se spune lui Avraam să asculte de Sara, dar niciodată invers. Septuaginta folosește pentru ascultarea lui Avraam față de Sara, în Geneza 16:2, același cuvânt ca și în 1 Petru 3:6 pentru ascultarea Sarei.

2 Și Sarai i-a zis lui Avram: Iată, Domnul m-a închis, ca să nu nasc; intră, te rog, la roaba mea; poate voi fi zidită prin ea. Și Avram a ascultat de glasul lui Sarai.

În 1 Petru 3:7, Petru se adresează soților creștini care au soții creștine ***și îi cheamă pe bărbați să se supună soțiilor lor***. Este important că în acest verset nu există un verb principal. Traducerile au tratat lucrul acesta în feluri diferite.

7 Voi, bărbaților, tot așa, locuiți cu ele cu pricepere, ca și cu un vas mai slab, cu cel femeiesc, dându-le cinste ca unora care sunt și ele împreună moștenitoare cu voi ale harului vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.

Unii au tradus chiar complementul prepozițional „kata gnōsin” ca și cum ar fi un verb, cam cu „fiți plini de considerație”. „Kata gnōsin” nu este un verb. Și nu înseamnă „a fi plin de considerație”.

Petru scrie: „Voi, bărbaților, tot așa...” Acest „tot așa” (homoiōs) fără verb principal ne spune că propoziția, ca să zicem așa, împrumută un verb. El cere ceva paralel cu poruncile de mai înainte.

Fiecare dintre cele trei secțiuni anterioare începe cu porunca de „a se supune”, folosind același verb: „hypotassō”. Singura poruncă pe care o oferă contextul este „a se supune”, iar încă o dată „a se supune” se potrivește perfect la 3:7.

Paralela strânsă dintre „femei care se supun tot așa [homoiōs] bărbaților lor” și „bărbați care se supun tot așa [homoiōs]” implică, desigur: „bărbați care se supun tot așa [soțiilor lor]”.

Dar ce facem cu faptul că femeia este „vasul mai slab”? Aceasta ar putea însemna mai multe lucruri:

În primul rând, femeile sunt, în medie, mai slabe fizic decât bărbații. Soții nu ar trebui să folosească această putere în avantajul lor, ci, dimpotrivă, să le trateze cu considerație și respect.

În al doilea rând, s-ar putea referi la poziția socială mai slabă a femeii în această cultură, care o făcea mai vulnerabilă. Îndemnul lui Petru „să le dați cinste” folosește cuvântul grecesc care exprimă statutul social.

Ca să sublinieze seriozitatea poruncii de a se supune și de a da cinste, Petru adaugă chiar: „Ca să nu vă împiedice nimic rugăciunile.” Reciprocitatea în căsnicie este importantă pentru Dumnezeu.

Viziunea lui Petru despre o căsătorie tipic creștină este cea a reciprocității (mutualității), în care soții se iubesc unul pe altul, se cinstesc și se supun unul altuia, se recunosc unul pe altul ca împreună moștenitori și se zidesc unul pe altul în credință.

Tradus în limba germană de Hans-Jörg Ronsdorf, Augsburg, 8 noiembrie 2022